selle itselleen." Sydämellisiä sanoja jälkeen neljän verisen vuoden, elkö totta Tekeepä hän suoranaisen suunnitelmankin tarkoituksen saavuttamiseksi: "Saksan julkinen taloudellinen elämä ja sen rauhallinen kulku on turvattava. Ei voida sietää sitä, että Saksan valtion rautatiet tuottavat 20 miljaardia tappiota muutamassa vuodessa. Rautatiemaksuja on koroitettava. Postin suhteen on meneteltävä samoin." Tällainen puhe ei merkitse mitään muuta kuin julkista kehoitusta polkea Saksan työväestön palkkoja, Saksan hallituksen lakkokiellon hyväksymistä ja sen tukemista taistelussaan työkansaa vastaan.

Mutta Saksa ei näytä hyväksyvän Ranskan sovinnollista politiikkaa, ei ainakaan asettamatta ehtojaan, sekin. Saksalaisten kylmähkö suhtautuminen johtuu siitä, että he tietävät Ranskan taloudellisen ahdingon olevan sen sovinnollisuuden päävaikuttimena. He osaavat käyttää sitä hyväkseen. Saksa asettaa ehtoja sotakorvauksen suhteen. Samalla koettaa Saksan porvaristo etsiä helpotusta Englannin ja Ranskan välisestä kahnauksesta, jonka aiheena on juuri sotakorvausvaatimus ja aseistariisuminen. Saksa suostuu niinmuodoin maksamaan velkansa tavaralähetysten muodossa, mutta kieltäytyy vuosittain lähettämästä vaadittua kultamäärää. Tämä juonittelu on oikeastaan suunnattu Englantia vastaan, joka ei tahdo antaa Ranskan määrätä tavaralähetysten suhteen. Englanti tahtoo välttää Saksan kilpailua Ranskan markkinoilla. Sen tarkoituksena on estää se seikka, että Ranska tehdessään Saksan siirtomaakseen samalla vapautuisi siirtomaa-asemastaan Englantiin nähden. Saksa tahtoo puolestaan hyötyä Ranskan uudesta valtiollisesta suunnasta niin paljon kuin suinkin. Se vaatii helpotuksia sotakorvauksen suhteen ja vieläpä Ylä-Schlesian kysymykseenkin nähden.

Jos siis Ranskan hallituspulan valossa tarkastamme valtiollisten laskelmien sotkuista vyyhtiä, jonka pahimpina solmuina ovat aseistariisumis- ja sotakorvausvaatimukset, tulemme lopulta siihen tulokseen, että Ranskan valtiollisen harrastuksen esineeksi on Neuvosto-Venäjän asemasta joutumassa Saksa. Köyhälistön vallankumouksellinen liikehtiminen Saksassa loukkaa vain siinä suhteessa Ranskan etuja, että se riistää siltä sotakorvauksen toivon. Tähän asti oli Ranska käsitellyt Neuvosto-Venäjää saksalaisena kysymyksenä: sen voitto merkitsi vallankumousta Saksassa. Nyt käy Ranska bolshevikeihin nähden puolustuskannalle. Tästä on todistuksena Pilsudskin viimeinen Pariisinmatka, jonka tarkoituksena oli vakuuttaa Ranskan porvaristolle, että heidän on jatkettava varustelujaan bolshevikeja vastaan. Sitä todisti myös se, että Wrangelin annettiin kaikessa hiljaisuudessa kadota näyttämöltä perinpohjin masennettuna. Mutta Ranskan oma ahdinko pakoittaa sen tyydyttämään nykyhetken vaatimuksia ja luopumaan enemmistä tulevaisuussuunnitelmista, mikäli nämä eivät ole sen nykyiselle menestykselle välttämättömiä. (Saksan vallankumouksen pelko). Ranska ei uskalla silmällä lähestyvän maailmanvallankumouksen koko laajuutta, koska se silloin huomaisi nykyisten ponnistustensa hedelmättömyyden. Ranska huolehtii tähän asti ensimäisenä maailmankapitalismin eduista. Se johtui näiden kansainvälisten harrastustensa vuoksi ristiriitaan omien välttämättömien tarpeittensa kanssa. Nyt sen on pakko menetellä päinvastoin. Se uhraa nykyiset kansainväliset tulevaisuussuunnitelmansa omien kansallisten etujensa hyväksi, joita sen on ensi kädessä valvottava.

Ranskan ulkopolitiikan uusi suunta tuntunee pian maan sisäisissä kysymyksissä. Luultavaa on, että työläisjoukkoja ja eritoten kommunistista puoluetta yritetään pitää kurissa ryhtymällä sovintoon sosialistikavaltajain kanssa. Tosin on huluttu C. G. T:n hajoittamisesta, mutta juuri se tarjoaa mainion tilaisuuden osoittaa "jalomielisyyttä". Ranskan sisäpolitiikan tehtävänä näyttää tulevaisuudessa olevan ryhtyä jyrkkiin toimenpiteisiin kommunisteja vastaan liitossa Jouhauxin ja kumppanien kanssa. Briand teki jo ohjelmapuheessaan yrityksen vakuuttaa hyväntahtoisuuttaan yltiöisänmaallisille sosialisteille. Hän lupasi "yhteiskunnallisia parannuksia".

Teollisuusunionismi —luokkaunionismi

Oletus, että teollisuusunio, esimerkiksi juuri I. W. W. liitto, ollessaan rakenteeltaan nykyajan kapitalistista teollisuuden kehitystä vastaava ja sen kautta omatessaan voittoisan taistelun edellytykset, tulisi olemaan se järjestö, joka yksinään vain voi suorittaa paitsi jokapäiväisessä luokkataistelussa työväestöltä vaadittavat tehtävät, myöskin suuren yhteiskunnallisen tehtävän, joka historiallisena välttämättömyytenä lepää työväestön hartioilla; oletus että I. W. W. liiton sisällä vain voidaan työväen luokkataistelua voittoisasti ajaa ja että se paremmuutensa vuoksi tulee yhdistämään suuret työläisjoukot itseensä, on väärä ajatus. Ja juuri sen vuoksi, että se on harhaanjohtava kanta täytyykin sen omata laajempi näkökanta ja toimintatapa; sen täytyy omata luokkapohja.

Niin kutsuttu "sangrenilaisuus" perustuukin juuri siihen ajatukseen, että I. W. W. liitto tulee vetämään suuret työläisjoukot mukaansa, paitsi niitä, jotka vielä kokonaan ovat järjestymättömiä, myöskin toiset, jotka jo ovat järjestyneet ammattiunioihinsa, mutta joka ammattiunionistinen pohja jatkuvasti yhä selvemmin näyttäytyy kuluneelta ja tarkoitustaan vastaamattomalta.

Industrialisti, joka heti sangrenilaisuuden noustua liitossa alkoi täydellä voimalla sitä kannattamaan, on jatkuvasti jäsenistölleen teroittanut juuri tuota edellämainittua 100 prosentin kantaa ja siksi pääagitatsionikin on vain ollut kohdistettuna jäsenistön järjestöön hankkimiseksi. Ja siinä työssä on käytetty monellaisia valtteja. Jo niin aikaisin kuin v. 1919 oli lehdessä m. m. seuraavanlainenkin lausunto: "Henkilö, joka uskoo I. W. W. liiton olevan rakenteeltaan tarkoitustaan vastaavan, eikä yhdy siihen jäseneksi, on luokkansa petturi." Tämä osottaa selvästi miten he jo silloin monopoliseerasivat työväenliikkeen juuri I. W. W. liiton puitteisiin ja antoivat ymmärtää, että se joka ei siinä ole jäsenenä on luokkansa petturi.

Tämä sadan prosentin kanta ei kylläkään ollut mikään uusi ja vieras meille suomalaisillekaan. Ei ollut. Sama oli omattu ennen sosialistipuolueessa. Mutta se onkin kummallisinta kaikista, että kun juuri pääasiassa sen vuoksi, että sosialisti puolueessa ennemmin oli vallalla tuo sadan prosentin kanta monine eri ilmiöineen, Industrialistin kannattajajoukko sen hylkäsikin — ja muutama vuosi sitte samaisessa lehdessä omataan se kanta itselleen, joskin kohdistettuna toiseen järjestöön, tällä kerralla I. W. W. liittoon. Samaa kantaa edustaa vielä Raivaaja sosialistipuolueeseen nähden ja vakuuttaa lukijoilleen yhä, miten sosialistipuolue vain on ainoa todellinen työväenjärjestö ja miten se "nykyisestä kaaostilastaan tulee nousemaan". Näillä kahdella lehdellä on täten aivan samallainen kanta, toinen vain pitäen kohteenaan sosialistipuoluetta, toinen I. W. W. liittoa. Sellainen kanta on kuitenkin harhaan johtava.

Henkilön ei tarvitse pitkältä tutustua tähän asiaan, kun hän jo huomaa tuollaisen kannan harhaanjohtavaksi. Mihinkään työväenjärjestöön kapitalismin aikana ei voida yhdistää kaikkia työläisiä, ei edes valtavinta osaakaan. Työväenjärjestöykseen sikköön on jäsenmäärä vississä suhteessa kapitalistu. Se johtuu paitsi siitä, että työläisjoukot ja yksilöt omaavat mitä moninaisemman ja ristiriitaisen maailmankatsomuksen yhteiskunnallisista suhteista ja juuri luokkataistelustakin, myöskin kapitalismin voimakkaasta vastustuksesta. Yksi työläinen ei vielä tiedä yhteiskunnassa luokkataistelua vallitsevankaan, toinen sen jo tunnustaa ja vain pieni työväenryhmä näkee sen selviönä kaikessa laajuudessaan. Työväestö täten omaa mitä monaisempia katsomuksia.

Työväenjärjestö, olkoon se mikä tahansa, on ja täytyy olla ennen kaikkea juuri yleispiirteissään samallaisilla mielipiteillä olevien työläisten kokoomus; että samassa liitossa tai ryhmässä olevat yksilöt omaavat pääpiirteissään juuri sellaisen katsomuksen kuin mitä liiton ohjelmassa on sovittu ja mitä yhteisesti on toimintaohjeeksi määritelty. Että useita eri työväenjärjestöjä ja ryhmiä on olemassa ja että niitä yhä uusia ryhmiä ilmenee, ovat ne paitsi historiallinen tulos luokkataistelusta myöskin nykypäivän työläisten mielipiteiden tulkkeja; erilaisilla mielipiteillä olevien työläisten kokoomuksia. Kehitys menee eteenpäin, mutta sen menoa voidaan myöskin jouduttaa. Työläiset, jotka tänäpäivänä omaavat vasta alkeellisimmat katsomukset luokkataistelusta, ajan ollen tulevat luokkatietoisiksi ja heille silloin ei enää kelpaa ne alkeelliset järjestö- ja ryhmämuodot, joissa he nykyisellään ollen ovat. Mutta odottaa sitä, että työläiset tätä tietä kehityksessä edetessään tulevat yhteen taloudelliseen tai poliittiseen järjestöön yhtymään ja niiden kautta yksin toimimaan, on ajan hukkaa ja työväenliikkeen jarruttamista.

Amerikan työväenliikkeen historia antaa meille hyvän kuvan tuollaisesta 100 prosentin mahdottomuudesta. Sosialistipuoluetta aikoinaan edistettiin kovalla voimalla. Sen ohjelma muokattiin aina sikäli kuin jäsenien saannin mahdollisuus näytti tarpeelliseksi. Ja mitä sai se aikaan Se voi järjestää ainoastaan 100,000 työläistä korkeimmillaan ollessa. I. W. W. liitto taloudellisena järjestönä ja vallankumouksellisella ohjelmallaan on voinut vetää vain perin vähän työläisiä mukaansa. Amerikan Federation of Labor on voinut koota itseensä enemmän jäseniä, paitsi siksi, että sen ohjelma ei ole ristiriidassa porvarillisen maailmankatsomuksen kanssa, johon työväestö on kasvatettu, ja varhaisemmalla toiminnallaan myöskin kapitalistien suosiolla ja avustuksellakin.

Mutta meidän täytyykin ymmärtää luokan ja järjestön eroavaisuus. Työväenjärjestöillä yleensä on jotakin yhteistä. Ja se yhteys on ennenkaikkea siinä, että niissä mukana oleva työväestö pyrkii työväen etuja — ja ainakin omaa etuansa — järjestöjensä kautta ajamaan. Luokkatietoisimpain työläisten ja vallankumouksellisten järjestöjen erikoistehtäväksi siis jää paitsi oman järjestönsä rakentaminen, näiden muissa järjestöissä olevien työläisten pyrkimysten kokoominen toiminnalliseen yhteyteen koko työväen luokkaetua silmällä pitäen. Tämän vuoksi on vallankumouksellisten työväenjärjestöjen pyrittävä yhteistoimintaan toisissa järjestöissä olevien työläisten kanssa.

Nähdessämme useita toista työväenjärjestöjä olevan olemassa, tulee meidän ymmärtää edellämainitut seikat niiden järjestöjen eroavaisuuksista ja niiden yhtäläisyyksistä. Tätä eri järjestöjen jäsenistössä vallitsevaa yhteistä ajatusta tulee kasvattaa ja edistää yhteistoimintaan. Siten voidaan saada yksilöpyrkimyksiäkin omaavat yksilöt järjestöissä toimimaan enemmän tai vähemmän luokkaluontaisissa ja koko työväenliikettä edistävissä tehtävissä.

Mutta tällaisen toiminnan täytyy ensi sijassa edellyttää sangrenilaisuudesta luopumista on ollut: "Me emme halua sympatiaa, mutta jäseniä." Sen toiminnan täytyy edellyttää tuosta ahdashenkisyydestä luopumista ja ensi työkseen pyrkiä saamaan toisten työläisten sympatia asialle ja sen saatuaan vasta on yhteistoiminta toisten työläisjoukkojen kanssa mahdollinen.

Tämän kirjoittaja tietää kyllä, että I. W. W. liitossa takavuosina siihen pyrittiin, mutta se ei kylläkään tuonut toivottuja tuloksia. Mutta se oli silloin. Ajat ovat muuttuneet. Viimeiset vuodet ovat osoittaneet työläisten solidarisuuden välttämättömyyttä ja nyt on erittäin hyvät edellytykset olemassa eri järjestöihin järjestyneiden työläisten yhteiselle toiminnallekin. Amerikan eturivien työläisten on myöskin I. W. W:stä olemassa nykyään erilaisia käsityksiä kuin mitä sillä oli vielä muutama vuosi taaksepäin. Se on saanut kaikkien radikaalisten työläisten sympatian puolelleen, mutta liiton sangrenilaisuus on sitä työntänyt luotaan pois. Jäsenistön tulisi nämä seikat ymmärtää ja pyrkiä itsekin mahdollisimman läheiseen yhteistoimintaan vallankin niiden työläisten järjestöjen kanssa, jotka omaavat suunnilleen samallaisen ohjelman ja taloudellisina järjestöinä läheisen järjestörakenteen.

I. W. W. jäsenistön on hyljättävä se sangrenilainen toinen motto: "Joka ei ole meidän kanssamme (järjestössä jäsenenä) on meitä vastaan." Sellainen ajatus on suuri typeryyden ilmaisu. — V. W.

Hoquiam, Wash.

Tulipalo hävitti t. k. 20 p:nä E. K. Woodin sahalaitoksesta lautojen kuivauslaitteen, sekä noin 60,000 jalkaa valmista lautatavaraa, joka oli kuivamassa. Vahingon arvellaan olevan tuossa $15,000 nurkilla. Tuli kai sai alkunsa kuumenneista piipuista, jotka johtavat kuuman höyryn kuivaus laitokseen.

Toinenkin tulipalo oli t. k. 22 p:n aamulla talossa No. 2407, Quest kadulla. Tuli hävitti talon melkein perustuksiaan myöten, tehden noin neljän tai viiden tuhannen dollarin vahingon. Oli vakuutettu ainoastaan 1500 dollarista. Talon omisti Allen Kello-niminen mies. Talossa asui vuokralainen.

John Simonsidas vangittiin kotonaan, noin neljä mailia ulos kaupungista niin kutsutun Olympic maantien varrelta, missä hänellä on pieni maatalo. Häneltä löydettiin neljä gallonaa kotitekoista viinaa, sekä viinan tisleerauslaitos, joten häntä tultanee syyttämään viinan valmistuksesta, sekä myynnistä.

J. Garne ja Thomas Cauley tuomittiin Montesanon oikeustalolla t. k. 22 p:nä korpirojun valmistamisesta, sekä myynnistä $250 sakkoon, sekä olemaan kuusikymmentä päivää kauntin vankilassa. S. D. Lewelya sakotettiin samasta syystä $200 sekä olemaan kolmekymmentä päivää kanalassa.

E. K. Woodin sahalaitos ilmotetaan alkavan käyntiin 1 p. ensi kuuta. Mylly on ollut seisauksissa useita viikkoja merimiesten lakon takia, mutta nyt kun laivoja on alkanut tulla täältä puutavaraa noutamaan, niin sahalaitoksilla voidaan alkaa työt ja niin ollen niitä pantanee useampiakin käyntiin.

Donna McRae, seitsemän vuoden ikäinen tyttö, loukkaantui t. k. p. autojen yhteentörmäyksessä vähän matkaa ulos kaupungista Olympic maantiellä. Tyttö vietiin Hoquiamin General sairaalaan saamaan lääkärin apua. Rikkoontuneet autot vietiin "autosairaalaan". Toinen autoista oli aivan mäsänä. Mainitulla tiellä on viime aikoina sattunutkin autojen yhteenajoja tuhka tiheään. Liian kova vauhti kai niitä aikaan saa.

Osaston työkokousasioita t. k. 19 p:n illalla pidetyssä kokouksessa. Tilientarkastuskomitea luki raporttinsa, joka hyväksyttiin, mutta komitealle ei vielä myönnetty vapautusta suorittamaan kaiken ohjelman. Heiltä tulee näytöskappale, sekä paljon muuta arvokasta ohjelmaa. Muistakaapa silloin kaikin saapua katsomaan lasten esiintymistä. Tulot tästä käytetään lasten kesäkoulun opettajan palkkaan. Asia on tärkeä. No, kaippa sitä sitten siellä taas rehvataan. — "Pätkä."

San Francisco, Calif.

Ne W. Berkeleyn humoristit, toverit Pekka Hyrkäs ja Nels Latvala saapuvat kiertomatkaltaan Pohjois-Californiasta tänne San Franciscoon 30 p:nä heinäkuuta saman päivän illalla on heidän toimestaan illatsu työväen yhdistyksen haalilla. Tämä illatsu on paljasta humooria, jota esittävät nämä kaksi miestä, vuorotellen sekä yhtä aikaa. Menenpä takuuseen jo etukäteen, että tästä tulee onistunein iltama, mitä on koko tällä ympäristöllä kaksi miestä voinut koskaan aikaansaada. Ohjelmanumeroina heilä on 18 yksityisnumeroa ja ylimääräisiä niin paljon kuin iltaa riittää. Kaikkien tätytyy sanoa, jotka ovat vähänkin kuusalla kupleteista, joita siellä esitetään, että "ai jai". Sitten on näytöskappale, joka on ihan uutuus, nimeltä "Tapelevat apostolit", myrskyinen operetti, kirjoittanut Hyrkäs ja Latvala. Voin jo mainita tässä mitä minulle sanottiin, että se on puoleensa vetävin teos mitä on koskaan kahden iisakin esitettävänä ollut. Kuin kaikki tämä on ohi, sitten tämmätään hanuri ja voi herra jee! Joko uskotte? Silloin siitä on oksat pois. Iltama alkaa täsmälleen klo 8 ill. sillä kaikki täytyy tulla suoritetuksi ennen kello puoli yhtä yöllä. Oviraha on 50 senttiä. Osan tuloista ovat miehet päättäneet sijoittaa Karjalan Työkommuunin kirjapainorahastoon. Siis kaikki haalille 30 p:nä heinäkuuta klo 8 illalla.

Suunnittelevat kotimaahansa menoa. San Franciscossa ja ympäristöläsuvat Venäjän alamaiset ovat pitäneet useita joukkokokouksia, joissa ovat suunnitelleet palaamistaan kotimaahansa. Aikomuksena on ostaa tai vuokrata laivoja, jotka kuljettavat heidät suoraan täältä Pietariin. On tehty laskelmia, että noin 200 dollarilla pääsisi perhe kaikkine talouskaluineen täältä Venäjälle siinä tapauksessa jos laivat vuokrataan.

Mutta jos laivat ostetaan täältä, niin Venäjän hallitus ostaisi ne sitten, joten matkustus tulisi olemaan vapaa. Aikapahan näyttää mitä hommasta tulee.

Alentavat työpalkkoja. Kaikkien rauta-alalla työskentelevien työläisten palkkoja tullaan alentamaan elokuun 1 päivästä alkaen 10 prosentilla. Tämän tapaisen julistuksen ovat työnantajat naulanneet jokaisen pajansa ilmoitustaululle. Eikä ole epäilemistäkään, että eikö heidän riistohaluinen suunnitelmansa toteutuisi, sillä heidän suunitelmansa on mitä hienoimmin ja kaukonäköisemmin harkittu. Ensiksikin työt on lopetettu mahdollisimmaan vähiin ja toiseksi kaikki tietoisin aines on erotettu pois teollisuuslaitoksista, joten jälellä olevat työläiset työmailla ovat tietottomampaa ja järjestymätöntä kurjalistoa mitä olla saattaa. Ne ovat kyllä valmiit alistumaan riistäjien armurusiin. Oikein tulee surku noita raukkoja, kun näkee miten työnantajat ovat saaneet heidät pelkonsa alle. Kun he näkevät miten työnjohtaja toiselle järjestyneelle työläiselle ilmoittaa, että saa mennä konttoriin, niin lymyävät nuo etanat kuin ennen Aatami paratiisissa ja puskevat työtä, että nivelvesi suusta juoksee. Päivällistunneilla ne pitävät tarkkaa huolta kuka olisi vielä joka kuuluu unioon, että voisi hänet työnantajalle ilmoittaa, luullen sillä jotakin suurta aikaan saavan itselleen. Tosi kumminkin on, että työnantajakin inhoaa moista joukkoa joskin niiden edut ja taisteluavat tällaista juuri tällä hetkellä vaatii. Mutta voi heitä ja heidän kaltaisiaan sitten kuin työläisten tilinteon päivä tulee! Jokaisen sotahuuto olkoon: järjestykäämme, tulkaamme tietoisiksi! Siihen kehoittaa meitä nykyinen kuristustilanne. Mitä pikemmin me sen teemme, sitä lähempänä on sen takia, kun lainakirjaston tiilit olivat vielä tarkastamatta. Komitea lupasi ne tarkastaa. Sitten luettiin Pacific Development Soc. johtokunnan lähettämä kirje, koskien jäsenyyksien lunastamista mainitusta yhdistyksestä. Osastomme oli jo ennen tehnyt päätöksen että niitä lunastamme jos suinkin varamme myöten antaa. Siksipä siitä emme enempää keskustelleet. Viime aikoina on meillä ollut paljon menoja, kuten haalin korjaukseen y. m., niin emme ole voineet niitä lunastaa tällä kertaa. — Lasten koulukomitea pyysi saada haalia iltaman pitoa varten t. k. 31 p:n illaksi. Haali päätettiin luovuttaa ilman vuokraa. Päätimme myöskin yhtyä Portlandin osaston tekemään paheksumislauseeseen, järjestömme virkailijain suhteettoman korkeista palkoista. Lausunto on ollut julkaistuna Toverin numerossa 156. Luettiin kirjallisuuskomitean sihteerin viime kuun raportti, joka näytti liikettä tehdyn kuukauden ajalla $55 edestä.

Se suuri lasten iltama tulee olemaan Ahjolassa t. k. 31 p. illalla, jossa tilaisuudessa tulevat lapset suorittamaan kaiken ohjelman. Heiltä tulee näytöskappale, sekä paljon muuta arvokasta ohjelmaa. Muistakaapa silloin kaikin saapua katsomaan lasten esiintymistä. Tulot tästä käytetään lasten kesäkoulun opettajan palkkaan. Asia on tärkeä. No, kaippa sitä sitten siellä taas rehvataan. — "Pätkä."

San Francisco, Calif.

Ne W. Berkeleyn humoristit, toverit Pekka Hyrkäs ja Nels Latvala saapuvat kiertomatkaltaan Pohjois-Californiasta tänne San Franciscoon 30 p:nä heinäkuuta saman päivän illalla on heidän toimestaan illatsu työväen yhdistyksen haalilla. Tämä illatsu on paljasta humooria, jota esittävät nämä kaksi miestä, vuorotellen sekä yhtä aikaa. Menenpä takuuseen jo etukäteen, että tästä tulee onistunein iltama, mitä on koko tällä ympäristöllä kaksi miestä voinut koskaan aikaansaada. Ohjelmanumeroina heilä on 18 yksityisnumeroa ja ylimääräisiä niin paljon kuin iltaa riittää. Kaikkien tätytyy sanoa, jotka ovat vähänkin kuusalla kupleteista, joita siellä esitetään, että "ai jai". Sitten on näytöskappale, joka on ihan uutuus, nimeltä "Tapelevat apostolit", myrskyinen operetti, kirjoittanut Hyrkäs ja Latvala. Voin jo mainita tässä mitä minulle sanottiin, että se on puoleensa vetävin teos mitä on koskaan kahden iisakin esitettävänä ollut. Kuin kaikki tämä on ohi, sitten tämmätään hanuri ja voi herra jee! Joko uskotte? Silloin siitä on oksat pois. Iltama alkaa täsmälleen klo 8 ill. sillä kaikki täytyy tulla suoritetuksi ennen kello puoli yhtä yöllä. Oviraha on 50 senttiä. Osan tuloista ovat miehet päättäneet sijoittaa Karjalan Työkommuunin kirjapainorahastoon. Siis kaikki haalille 30 p:nä heinäkuuta klo 8 illalla.

Suunnittelevat kotimaahansa menoa. San Franciscossa ja ympäristöläsuvat Venäjän alamaiset ovat pitäneet useita joukkokokouksia, joissa ovat suunnitelleet palaamistaan kotimaahansa. Aikomuksena on ostaa tai vuokrata laivoja, jotka kuljettavat heidät suoraan täältä Pietariin. On tehty laskelmia, että noin 200 dollarilla pääsisi perhe kaikkine talouskaluineen täältä Venäjälle siinä tapauksessa jos laivat vuokrataan.

Mutta jos laivat ostetaan täältä, niin Venäjän hallitus ostaisi ne sitten, joten matkustus tulisi olemaan vapaa. Aikapahan näyttää mitä hommasta tulee.

Alentavat työpalkkoja. Kaikkien rauta-alalla työskentelevien työläisten palkkoja tullaan alentamaan elokuun 1 päivästä alkaen 10 prosentilla. Tämän tapaisen julistuksen ovat työnantajat naulanneet jokaisen pajansa ilmoitustaululle. Eikä ole epäilemistäkään, että eikö heidän riistohaluinen suunnitelmansa toteutuisi, sillä heidän suunitelmansa on mitä hienoimmin ja kaukonäköisemmin harkittu. Ensiksikin työt on lopetettu mahdollisimmaan vähiin ja toiseksi kaikki tietoisin aines on erotettu pois teollisuuslaitoksista, joten jälellä olevat työläiset työmailla ovat tietottomampaa ja järjestymätöntä kurjalistoa mitä olla saattaa. Ne ovat kyllä valmiit alistumaan riistäjien armurusiin. Oikein tulee surku noita raukkoja, kun näkee miten työnantajat ovat saaneet heidät pelkonsa alle. Kun he näkevät miten työnjohtaja toiselle järjestyneelle työläiselle ilmoittaa, että saa mennä konttoriin, niin lymyävät nuo etanat kuin ennen Aatami paratiisissa ja puskevat työtä, että nivelvesi suusta juoksee. Päivällistunneilla ne pitävät tarkkaa huolta kuka olisi vielä joka kuuluu unioon, että voisi hänet työnantajalle ilmoittaa, luullen sillä jotakin suurta aikaan saavan itselleen. Tosi kumminkin on, että työnantajakin inhoaa moista joukkoa joskin niiden edut ja taisteluavat tällaista juuri tällä hetkellä vaatii. Mutta voi heitä ja heidän kaltaisiaan sitten kuin työläisten tilinteon päivä tulee! Jokaisen sotahuuto olkoon: järjestykäämme, tulkaamme tietoisiksi! Siihen kehoittaa meitä nykyinen kuristustilanne. Mitä pikemmin me sen teemme, sitä lähempänä on tuomio ensin pettureille, sitten koko riistäjäluokalle.

Hinnat kohoavat. Kivihiilen ja kaikkien polttoaineiden hintaa tullaan kohottamaan elokuun 1 päivästä lähtien. Kivihiilen hinta on määrätty kohotettavaksi dollarilla tonnia kohden. Mitenhän lienee mainarien, jotka kaivavat tuota ainetta. Kohoavatkohan heidän palkkansa.

F. N.

Kokous asioita. Kesäk. 30 p:nä osaston kokouksessa yhtyi muuttokortilla osastoon Woodlandin Wash, osastosta John Wilson.

"Eeteenpäin" lehdeltä saapunut kirje luettiin. Eteenpäin lehti tulee yhdistyksen lukutupaan, joten Yhdistys on lehden takana. Osoiteilmoitusta ei voitu tällä kerralla Eteenpäin lehteen laittaa, syystä, kun rahavarat olivat pienet. Kuitenkin päätettiin osaston osoiteilmoitus panna edellä mainittuun lehteen tuonnempana.

T. k. 14 p:nä pidetyssä kokouksessa tärkeimät asiat olivat seuraavat: S. S. Järjestön keskusvirastolta saapunut kirje luettiin. Kirjeessä kehoitettiin tilaamaan edustajakokouksen pöytäkirjoja. Kirje jätettiin kirjallisuuskomitealle, joka velvotettiin tilaamaan kirjoja niin paljon kuin niitä voidaan saada kaupaksi.

Puolivuosikokous on t. k. 28 p:nä. Silloin valitaan virkailijat osastolle ja yhdistykselle. Jokainen osaston ja Työväen Yhdistyksen jäsen kokoukseen ensi torstaina. Se on jokaisen velvollisuus.

T. k. 18 p:nä pistäysin alakaupungilla, jossa sijaitsevat paikanvälitystoimistot. Olin utelias katsomaan omin silmin, kuinka paljon on työttömiä Friscossa. Howard katu jonka varrella suurimmat paikanvälitystoimistot sijaitsevat, oli mustanaan miehiä. Paikanvälitysliikkeiden ovet eivät olleet tarpeeksi leveät, että olisivat voineet mennä sisään ja ulos työhön pyrkivät. — Missä on syy tähän kaikkeen? — Tietysti tässä yhteiskunnassa. Mitä pitäisi tehdä? — Ajattele, niin pääset tulokseen. — "Järjestyä" ja järjestyä niin, että sen ovelta voidaan työttömien laumat poistaa. — Virallinen.

Red Lodge, Mont.

Lasten kesäkoulun päättäjäiset oli sunnuntaina t. k. 24 p. Mainittu koulu alotettiin S. S. Osaston ja Clubin yhteisillä voimilla kuusi viikkoa sitten. En tiedä varmaan paljoko lapsia oli tuossa koulussa, vaan niitä kai oli siinä sadan vaiheille. Ohjelman päättäjäistilaisuudessa suorittivat lapset melkein kokonaan, joitain numeroita oli aikuisilta. Ja voipa sanoa, että lapset esittivät ihmeteltävän kyvykkäästi jokaisen ohjelmanumeronsa. Oli oikein hauska sitä kuunnella ja katsella. Suuri vahinko niille, jotka sieltä pois olivat, ja sellaisia oli paljon. Yleisöä oli saapunut niin kovin vähän, että oikein säälitti. Täälläkin, jos haalilla esitetään joku porvarillinen roskakappale tai jos pannaan tanssit pystyyn, niin kyllä silloin haalille menijöitä löytyy, mutta silloin kun siellä jotain meikäläisille kuuluvaa on, niin kovin sitä osataan kiertää. Minun mielestäni olisi sine sopinut tulla nyt kerrankin kaikkien, vai olivatko tässäkin tekijänä suunnat?

Koulun kestäessä kuulin joidenkin moittivan ja arvostelevan opettajaa. Olisitte nyt tulleet katsomaan, että oliko hän suorittanut opettajan tehtävänsä oikein, sillä tällaisista tilaisuuksista voi arvostella olemalla paikalla, ovatko lapset jotain oppineet opettajansa johdolla. Minun mielestäni kuitenkaan ei tuo koulu ollut lapsilla hukkaan mennyt. Tässä sivumennen sanottuna me emme koskaan löydä yhteisiin työväen pyrinnöihin sellaista henkilöä millekään alalle, joka voisi jokaista yksilöä tyydyttää, mutta sitä ei näy kaikki huomaavan. Täälläkin tietysti moni jätti lapsensa pois koulusta persoonakohtaisista syistä, kun eivät sattuneet tykkäämään syystä tai toisesta opettajana toimineesta henkilöstä, eikä ollenkaan punnittu asian tärkeyttä. Minä puolestani olen periaatteellisesti eri mieltä mainituu opettajan kanssa. Mutta jos minulla olisi lapsia, en niitä ollenkaan pelkäisi panna hänen kouluunsa, sillä onhan nyt sentään ero lasten opettamisella ja meidän aikuisten suuntatappeluilla. Kyselin joiltakin koulu lapsilta yhtä ja toista heidän koululelämästään ja kovasti he näkyivät koulustaan tykkäävän, eivät moittineet opettajaansa, ja useat toivoivat, että kun koulua olisi piisannut vielä kin, joten innostuksen opin perään hän ainakin oli pystynyt lapsiin kyllä vämään, joka onkin ensi ehto koulun onnistumiselle. Minä ainakin surkuttelen sellaisia luonteita, jotka eivät voi mukautua mihinkään joukkotoimintaan muuten kuin määrättyjen persoonain kautta, sellaisten jotka jollain muotoa vastaisivat oman minän ihanteita.

No niin, se koulu ja sen päättäjäiset ovat nyt sitten olleet. Mitäpä tuosta enään mokottaa, olisi vaan toivottava, että vastaisuudessa kun tällaisia tilaisuuksia hommataan, niin otettaisiin niihin todella osaa suurella joukolla, ilman mitään pikkumaisuuksia. Ja samalla olisi toivottava, että nousevaa sukupolvea koetettaisiin jatkuvasti sen kun voimme kasvattaa meidän toimintaamme työläisten ihanteiden omaksujiksi, että heillä olisi jotain tietoa omaan elämäänsä astuessaan. Lapset ovat ne, joiden tulee seurata meidän jälkiämme luokkataistelussa. Ja me isinä ja äiteinä teemme ainoastaan velvollisuutemme, antaessamme heille ensi askeleen työväen ihanteiden uralle.

Katsokaamme noita nuoria tyttöjä ja poikia, jotka ovat työläiskodeista lähteneet ja juuri ovat alkaneet itse hankkia leipänsä vieraan työstä. He käyvät päivät työssä kuten mekin, mutta missä he viettävät vapaa-aikansa? Käyvätkö he katsomassa meidän näytöskappaleita ja käyvätkö he meidän kokouksissamme Ei, he halveksivat työläisten pyrintöjä, heitä väsyttää katsella niitä näytöskappaleita, joiden näyttämöllepanossa meistä monet oitäkin valvomme. Miksi he niin tekevät? Siksi, että heitä ei ole johdettu ymmärtämään suomenkielistä esitystä, he eivät voi seurata kappaleidemme sielua ja siksi, että emme ole heille lapsina opettaneet sosialismin aakkosia, jota vastoin porvarilliset koulut ovat heihin kylväneet vihan ja inhon siemenen työväenaatetta kohtaan. Meidän ei kuitenkaan sovi tästä syyttää tuota nuorisoa, vaan itseämme, tätä meikäläistä ikäluokkaa. Me itse olemme porvarillisen koulujärjestelmän antaneet varastaa noiden lastemme sielun pois työläisten pyrinnöistä, lyödessämme laimin pyhät velvollisuutemme. Meillä olisi nyt aika katsoa lastemme etua ja siksi meillä tulisi olla lasten työväen koulu.

Järven poika.

Quincy, Oregon

Työväen haali täällä on, mutta siinä ei ole paljon toimittu tänä kesänä, lukuunottamatta paria tanssitilaisuutta. Siis voi sanoa: taantumus täydessä kukoistuksessaan on täällä.

Toisin on asiat naapurikylässämme, Delenassa. Siellä asuva suomalainen väestö panee joka lauantai-ilta pystyyn vanhanmaan tanssit ja juovat makeat kahvit päälle leivosten kanssa. Sopisi samalla suorittaa muutakin ohjelmaa, eikä vain tanssia.

Delanalaiset ovat luokkatietoisia, lukuunottamatta kahta henkeä. Toinen kuuluu olevan Suomen ohranan palveluksessa, ollen oikea urkkija.

55.00 Markkaa maksamme nyt Dollarista SUOMEEN jos lähetätte rahanne meidän välityksellä

Hedman, Hornborg & Co.
5 State St., New York, N. Y.

RAYMONDIN ILM.

Raymond Meat Co.
425—First St., Raymond, Wash.
Tuoretta ja savustettua lihaa aina täysi varasto.
HENSLER & DeFOREST, omist.

BOYER'S RIVERDALE STORE
Vanhin ruoka- ja rihkakauppa Raymondissa. — Tunnuslauseemme on kohteliaisuus. — Puhelin 53.
HENRY BOYER, omistaja.
RAYMOND, WASH.

Kannattakaa niitä lehtiä, jotka ilmottavat Toverissa!

THE BEE HIVE
FIRST STREET
RAYMOND, WASH.
Porsliinitavaraa, lasitavaraa, huonekaluja, mattoja, uuneja. Katsokaa meidän lauantain erikoisuuksia

Walda & Martell
AINOA ENSILUOKAN MIESTEN VAATETUS-KAUPPA
RAYMOND'ISSA, WASH.

RÄÄTÄLIT
JOHNSON & CHESSUNS
Me teemme kaikkea ammattiimme kuuluvaa ensiluokan työtä. Myöskin prässämme ja puhdistamme vaatteita.
447 First St., Raymond, Wash.

JOHN KAINU
Ruokatavarakauppa
Kaikkea ensiluokan ruokatavaraa päivän halvimmilla hinnoilla.
Ilwaco, Wash.

URHO JOHNSON
Il